

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger og fritidsboliger. (Højere tilskudsprocent).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 24/2 93. Første behandling 12/3 93. Betænkning 25/3 93).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 144 om disponeringer i forbindelse med regeringsdannelsen tilbage fra Finansudvalget.

Af Anne Birgitte Lundholt (KF), Thor Pedersen (V) og Kim Behnke (FP).

(Fremsat 25/3 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Finansministeren (Lykketoft):**

Man kan spørge sig: Hvorfor kommer mon dette aktstykke i salen nu?

Allerførst kan man spørge sig: Hvorfor kom det ikke i salen straks, da det blev forelagt i Finansudvalget? Det havde været helt sædvanlig praksis, det havde været rimelig og ordentlig behandling af hinanden. Det skete ikke.

Når det sker nu, er det så udtryk for, at der er uopklarede spørgsmål under Finansudvalgets behandling af sagen?

Svaret er nej. Der er ikke uopklarede spørgsmål.

Så kan man spørge: Er det udtryk for ærlig omsorg for statens finanser?

Svaret er nej. Dette forslag vil sammen med de besparelser, regeringen foreslår for at finansiere det, påvirke statens finanser med nul kroner.

Er det udtryk for en velbegrundet indignation over misbrug af regeringsmagten til såkaldte politiske ansættelser?

Svaret er nej.

Den pinlige sandhed om dette forslags fremkomst er, at den debat, vi nu skal have, alene er resultatet af en manglende evne hos nogle af medlemmerne i den nye opposition til at vænne sig til rollen, en manglende evne til at opfylde kravet om bare det mindste skær af saglighed i den rolle, man nu er blevet tildelt, et forsøg på, måske i naturlig bitterhed, men alligevel et lidt mærkværdigt forsøg på – efter at man har konstateret, at denne regering har sit parlamentariske flertal i orden og er gået i funktion – ad bagvejen ved tekniske trakasserier i Finansudvalget at forhindre den i at fungere på normal vis.

Det lader til, at vi skal opleve en fortsættelse af den kampagne mod den nye regering, mod nogle af de ansættelser, den har foretaget, som i særklasse hr. Thor Pedersen på en specielt perfid, men også i ganske særlig grad latterlig måde har sat sig i spidsen for.

Forslagsstillerne har tre begrundelser for at fremsætte dette forslag. Den første begrundelse er, at aktstykket strider mod »de aftalte lønsumsrammer«.

Der er ikke aftalt nogen lønsumsrammer. Finanslovaftalen indeholder ikke nogen lønsumsrammer. Der står ikke noget i finanslovaftalen om lønsumsrammer, og der har ikke været forhandlet lønsumsrammer under finanslo-